

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0221 van 25 maart 2014
in de zaak 1213/0282/SA/4/0261

In zake: de heer **Elie WEISS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Nir ZELTZER
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Lange Herentalsestraat 122
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partijen:*

1. het **districtsbestuur ANTWERPEN**, vertegenwoordigd door het
college van burgemeester en schepenen

2. de **stad Antwerpen**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Roland POCHELE-DILLES en Frederik EMMERECHE
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Stoopstraat 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 2 januari 2013, strekt tot de schorsing en vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 19 november 2012 waarbij aan de eerste tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de heraanleg van de Belgiëlei.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2018 Antwerpen, Belgiëlei en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Bij beschikking van 12 februari 2013 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat de vordering tot schorsing op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt en de verzoekende partij verzocht om een verantwoordingsnota in te dienen. Bij arrest van 16 april 2013 heeft de voorzitter van de Raad de vordering tot schorsing kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beschikking van 22 april 2013 werd de zaak toegewezen aan de vierde kamer.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 januari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Frederik EMMERECHTS die verschijnt voor de tweede tussenkommende partij zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

Het districtsbestuur ANTWERPEN en de stad ANTWERPEN verzoeken met een aangetekende brief van 10 mei 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 11 juni 2013 de tussenkommende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen.

2.

De tussenkommende partijen zetten zelf uiteen dat de aanvraag ingediend door de eerste tussenkommende partij, is ingediend als "bestuur" van de stad Antwerpen, zijnde de tweede tussenkommende partij.

De tweede tussenkommende partij is derhalve de aanvrager van de vergunning en beschikt op grond van artikel 4.8.11 §1, eerste lid, 1° VCRO over het vereiste belang. Er ligt bovendien een rechtsgeldige beslissing voor om in rechte treden.

Het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij is ontvankelijk.

3.

De eerste tussenkomende partij is een binnengemeentelijk territoriaal orgaan in de zin van artikel 273 van het Gemeentedecreet, dat niet over rechtspersoonlijkheid beschikt en bovendien, zoals de tussenkomende partijen zelf stellen, heeft de eerste tussenkomende partij de aanvraag ingediend voor de stad Antwerpen.

Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is onontvankelijk.

4.

In de mate dat hierna de argumentatie van de tussenkomende partij wordt beoordeeld, betreft dit de argumentatie van de tweede tussenkomende partij.

IV. FEITEN

Op 10 oktober 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de eerste tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de heraanleg van de Belgiëlei*”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied met een aanvullend voorschrift dat betrekking heeft op maximale bouwhoogten.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 augustus 2012 tot 14 september 2012, worden 119 bezwaarschriften en 2 petitielijsten ingediend. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

De Dienst Welzijn, Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 15 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed - Archeologie brengt op 25 oktober 2012 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 19 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“...
“

De aanvraag betreft het herinrichten van de Belgiëlei, vanaf de Mercatorstraat tot de Mechelsesteenweg.

Situering

De Belgiëlei is een tamelijk brede (circa 36 meter breed) rechte weg met een lengte van ongeveer één kilometer. Ter hoogte van de Charlottalei en de Nerviërsstraat bevindt zich een ovonde. Beeldbepalend voor de straat is de middenberm met een dubbele bomerrij. Langs beide kanten van de middenberm bevinden zich telkens twee rijstroken in asfalt en ter hoogte van sommige kruispunten is er nog een bijkomende afslagstrook voorzien. De rijweg wordt geflankeerd door langse parkeerstroken aan de kant van de bebouwing. Tussen de parkeerstroken en de bebouwing bevinden zich aan beide straatzijden enkelrichtingsfietspaden op hetzelfde niveau als de parkeerstroken en de rijweg. Deze

fietspaden zijn van de parkeerstrook afgescheiden door beperkte verhogingen, zogenaamde 'varkensruggen'. Aan de kant van de bebouwing bevindt zich langs weerkanten van de straat een voetpad.

De Belgiëlei bevindt zich in het stadsgedeelte tussen de Leien en de Kleine Ring. De omgeving wordt in hoofdzaak gekenmerkt door gesloten bebouwing bestaande uit drie tot negen bouwlagen (soms nog voorzien van een extra tiende teruggetrokken bouwlaag). De gebouwen hebben in hoofdzaak een woonfunctie. Handelsfunctie, kantoorfunctie en horeca komen in beperkte mate voor.

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag betreft het herinrichten van het openbaar domein en bestaande wegenis. De aanvraag is gelegen in woongebied volgens het gewestplan. In een woongebied moeten de mogelijkheden worden voorzien opdat de gezinnen hun sociaal-culturele en economische activiteiten zouden kunnen ontplooiën in een gunstig woonmilieu. Dit impliceert een evenwicht tussen woonst, productie, diensten, recreatie en natuur. De aanvraag wijzigt de functie niet, maar zorgt voor een verkeersveiliger inrichting en een logischere verkeersverloop. De aanvraag is bijgevolg functioneel inpasbaar in de ruimtelijke context.

Mobiliteitsimpact

De Belgiëlei is gecategoriseerd als een wijkverzamelweg (lokale weg II). De betekenis van een wijkverzamelweg luidt als volgt: het is een weg die woonwijk/centra/industriegebied/havengebied onderling en met andere stadsdelen of hoofdwegen verbindt. Een wijkverzamelweg verwerkt uitsluitend verkeer met herkomst en/of bestemming binnen het desbetreffend stadsdeel. Concreet in huidige aanvraag wordt het verkeer vanuit de omliggende buurt verzameld via de Belgiëlei en vervolgens afgeleid naar de Mechelsesteenweg of de Mercatorstraat.

Verder maakt de Belgiëlei onderdeel uit van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk. Het 'bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk' heeft tot doel de belangrijkste gemeentelijke/stedelijke kernen en attractiepolen met elkaar te verbinden. Het gaat hier om een functioneel routenetwerk omdat het betrekking heeft op de zogenaamde 'functionele' verplaatsingen (werken, onderwijs, winkelen, ...) en niet op het fietsen als ontspanning.

Beide voor vermelde aspecten, meer bepaald de categorisering als wijkverzamelweg en het deel uitmaken van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk, dienen gevaloriseerd te worden in het ontwerp. Voor wat betreft de functie wijkverzamelweg kan gesteld worden dat de inrichting deze functie ondersteunt. Immers de breedte van de rijvakken blijven in hoofdzaak behouden zoals in de bestaande situatie. In het gedeelte tussen de Mechelsesteenweg en de Charlottalei blijft de breedte van de rijweg integraal behouden. In het gedeelte tussen de Charlottalei en de Mercatorstraat krijgen de rijvakken een breedte van 5,40 meter ter hoogte van de metrohelling en 6,10 meter breedte ter hoogte van de groene middenberm. De mogelijkheid tot doorstroming van het verkeer blijft ongewijzigd gelet op het behoud van twee rijvakken per rijrichting. Gelet op de verkeersintensiteit gedurende piekmomenten in deze straat, het feit dat de straat een belangrijke openbaar vervoersas is en eveneens een hoofdroute voor brandweer en hulpdiensten, is het behoud van twee rijvakken per rijrichting aangewezen. Het ontworpen wegprofiel voldoet aan wat gebruikelijk is voor een weg gecategoriseerd als wijkverzamelweg.

Voor wat betreft het aspect deel uitmakend van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk dient aandacht uit te gaan aan de dimensioneringsvereisten en aan het verhogen van het fietscomfort- en veiligheid. Als minimum breedte dient er 1,50 meter te worden voorzien voor het fietspad. Het ontwerp voldoet hier ruimschoots aan met een

breedte van 1,75 meter over de gehele lengte van de aanvraag. De veiligheid voor de fietsers wordt door de aanvraag aanzienlijk verbeterd door het aanbrengen van een bufferafstand van 50 centimeter van het fietspad ten opzichte van de parkeerstrook. Verder wordt op de aansluiting van de fietspaden met kruispunten de fietspaden uitgebogen naar de kant van de rijweg toe om de fietser duidelijk in beeld te brengen voor de automobilisten. De fietspaden sluiten drempelloos aan op de kruispunten in functie van het fietscomfort.

Wat het mobiliteitsaspect van het openbaar vervoer betreft verandert er weinig: de bestaande bushaltes blijven behouden en worden uitgevoerd toegankelijk voor andersvaliden. De bestaande tramhaltes worden door huidige aanvraag niet aangepast, maar door de verbreding van de middenberm met één meter zijn eventuele aanpassingen in de toekomst ruimtelijk mogelijk. Door de verbreding van de middenberm is er op alle oversteekplaatsen met tramverkeer voldoende opstelruimte (circa 2,20 meter) voor voetgangers tussen tram en rijweg.

Ten gevolge van de aangepaste indeling van het openbaar domein op de Belgiëlei en in grote mate ten gevolge van het verbreden van de middenberm met één meter, worden de momenteel zeer brede voetpaden versmald. Deze versmalling tot een breedte van minstens 2,40 meter is aanvaardbaar. Het ontwerp voorziet in het versmallen van de voetpaden tot een maatvoering die nog steeds aanzienlijk breder is dan wat strikt noodzakelijk is volgens de geldende normering. Het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1997 houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer, legt een aantal normen vast voor de dimensionering van voetpaden: Wegen voor voetgangersverkeer met een breedte kleiner dan 1,50 m mogen slechts aangelegd worden in straten met een rooilijnbreedte kleiner dan 9,00 m. Elke weg voor voetgangersverkeer heeft een geheel obstakelvrije loopweg van minstens 1,00 meter breed en een vrije hoogte van minstens 2,10 m. De huidige aanvraag voorziet een minimale breedte van het voetpad van 2,40 meter, wat beduidend meer is dan er minimaal dient te worden voorzien (minstens 1,50 meter).

Het Vademecum Voetgangersvoorzieningen geeft ontwerprichtlijnen voor voetgangersvoorzieningen op.

Ook komt het minimum dwarsprofiel (minimum breedte van het voetpad) aan bod in verhouding tot het aantal voetgangers dat er kan verwerkt worden per minuut. Het Vademecum stelt dat voor relatief druk voetgangersverkeer een aangepast, breder voetpad vereist is. Uitgangspunt is dat voetgangers met twee naast elkaar (duo) kunnen wandelen ook wanneer er een voetganger-tegenligger passeert. De totale optelsom voor de breedte van zuil< een voetpad ziet er als volgt uit: de vereiste breedte voor een duo bedraagt 1,40 meter plus een privacy afstand van 0,2 meter ten opzichte van het duo tot de voetgangertegenligger plus 0,8 meter breedte voor de voetganger-tegenligger. Dit geeft in totaal een breedte van minstens 2,40 meter. De aanvraag voorziet deze minimum breedte overal en op verschillende plaatsen is het voetpad zelfs breder zodat een normaal gebruik van de voetpaden mogelijk is.

Concluderend kan worden gesteld dat de aanvraag de verkeersveiligheid voor alle gebruikers aanzienlijk verhoogt door een herinrichting die de hoofdlijnen van de bestaande toestand respecteert, Binnen de beschikbare wegbreedte van ongeveer 36 meter voorziet het ontwerp een evenwichtige verdeling van de ruimte zodat alle weggebruikers (zowel zwakke als andere) voldoende plaats ter beschikking hebben om op een veilige en comfortabele wijze aan het verkeer deel te nemen.

Schaal

De aanvraag omvat geen gesloten of overdekte constructies die een schaalbreuk met de omgeving zouden teweeg brengen. De aanvraag maakt gebruik van de bestaande profielbreedte van circa 36 meter van de straat om de herinrichting uit te voeren. De hoofdingeling zoals deze in de bestaande situatie aanwezig is, wordt door de aanvraag behouden. Dit betekent dat de middenberm met de hoogstammige bomen behouden blijft met langs weerskanten twee rijvakken en daarnaast een langse parkeerstrook, vervolgens een fietspad en tot slot een voetpad.

De herinrichting van het openbaar domein is op maat van de omgeving en bewerkstelligt een goede verhouding tussen ruimte voor het gemotoriseerd verkeer en voor zwakke weggebruikers.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Gelet op het feit dat de aanvraag geen bijkomende gesloten of overdekte constructies omvat, kan in alle redelijkheid worden gesteld dat de bouwdichtheid ten gevolge van de aanvraag niet wijzigt. Wat ruimtegebruik betreft voorziet de aanvraag in grote lijnen dezelfde indeling als de bestaande toestand. Zowel in de bestaande als de nieuwe toestand bevindt er zich op de as van de Belgiëlei een groene middenberm. Deze berm neemt in de nieuwe aanleg een meter meer ruimte in beslag in de breedte. Dit is nodig om de bestaande, hoogstammige bomen op de middenberm voldoende ruimte te geven. Deze bomen zijn waardevol en zeer beeldbepalend en hebben nood aan meer wortelruimte om naar de toekomst toe gezond te blijven. De verbreding van de middenberm is ook noodzakelijk om iets meer afstand te bekomen tussen de bomen en het passerende verkeer op het naastgelegen rijvak zodat de veiligheid van het gemotoriseerd verkeer meer gewaarborgd is. Verder laat de verbreding van de middenberm toe voldoende opstelruimte voor voetgangers op de oversteekplaatsen met tramverkeer aan te brengen en eventueel in de toekomst de tramhaltes aan te passen.

Aan weerskanten van de middenberm bevinden zich, zowel in de bestaande als in de nieuwe toestand, twee rijvakken voor gemotoriseerd verkeer in elke rijrichting. Deze twee vakken samen hebben overall een breedte van 6,10 meter en een breedte van 5,40 meter in het gedeelte tussen de Charlottalei en de Mercatorstraat ter hoogte van de premetrohelling.

Vervolgens bevindt zich volgens het ontwerp naast de rijvakken aan de kant van de bebouwing een parkeerstrook van twee meter breed. Dit is ook het geval in de bestaande situatie. De nieuwe situatie voorziet ingrepen die de verkeersveiligheid ten goede komen: de uiteinden van de parkeerstroken worden met voetpaduitstulpingen afgebakend zodat duidelijk afleesbaar is waar wél en niet mag geparkeerd worden. Verder wordt er een bufferstrook van 50 centimeter breed uitgevoerd tussen de parkeerstrook en het naastgelegen fietspad waardoor conflicten tussen geparkeerde wagens en fietsers zo vee! Mogelijk vermeden worden.

Naast de parkeerstrook bevindt zich aan elke kant van de straat een enkelrichtingsfietspad dat deel uitmaakt van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk. Dit fietspad heeft een breedte van 1,75 meter en voldoet bijgevolg aan de vereiste minimum breedte (1,50 meter). Ter hoogte van de aansluiting van het fietspad met kruispunten wordt het fietspad uitgebogen naar de rijweg toe om de fietsers duidelijk in beeld te brengen voor de automobilisten. Het fietspad sluit drempelloos aan op de kruispunten in functie van het fietscomfort.

Tot slot bevindt zich naast het fietspad een voetpad aan de kant van de bebouwing, langs weerszijden van de straat. Ten opzichte van het voetpad in de bestaande situatie (3,80 tot 4,10 meter) is het voetpad in de nieuwe situatie smaller (2,40 tot plaatselijk 3,70 meter) en komt op hetzelfde niveau te liggen als het fietspad. Zoals reeds gemotiveerd onder het punt "Mobiliteitsimpact" kan worden gesteld dat de dimensionering van dit

voetpad conform de wettelijke normen gebeurt en dat de versmalling naar een minimumbreedte van 2,40 meter geen gevaar oplevert voor de gebruikers.

Om te voldoen aan de voorwaarden gesteld door de brandweer dient de onverharde strook tussen de premetrotunnel en de rijweg als een verharde, overrijdbare strook worden uitgevoerd. Deze verplichting zal opgenomen worden in de voorwaarden bij onderhavige stedenbouwkundige vergunning.

Door de duidelijke verkeersafwikkeling met voldoende ruimte afgebakend voor elke weggebruikers kan gesteld worden dat er op een verstandige manier omgegaan is met het ruimtegebruik.

Visueel-vormelijke elementen

De bestaande indeling middenberm-rijweg-parkeerstrook-fietspad-voetpad wordt in het ontwerp voor de heraanleg overgenomen. Wel zijn er belangrijke wijzigingen met betrekking tot het de maatvoering en het materiaalgebruik. Het aspect maatvoering is onder voor vermeld punt 'Ruimtegebruik en bouwdichtheid' beoordeeld. Wat materiaalgebruik betreft voorziet het ontwerp het volgende: de rijvakken worden uitgevoerd in grijze asfalt zoals in de bestaande situatie het geval is. De parkeerstroken worden uitgevoerd in straatkeien zodat het onderscheid met de rijweg duidelijk zichtbaar is. Naast de parkeerstroken, aan de kant van de bebouwing, wordt een bufferafstand gecreëerd tussen de parkeerstrook en het fietspad in beton. Het fietspad zelf wordt uitgevoerd in roodbruin asfalt in functie van het fietscomfort en om het fietspad duidelijk zichtbaar te maken. De voetpaden worden aangelegd in grijze betonstraatstenen. Het materiaalgebruik komt overeen met wat gebruikelijk is en is niet storend in de ruimtelijke context.

Cultuurhistorische aspecten

In de omliggende omgeving bevinden zich geen beschermde monumenten, stadgezichten of andere voorlopig of definitief beschermde constructies die een nadelige invloed ondervinden van huidige aanvraag.

Wat het aspect archeologie betreft heeft Onroerend Erfgoed Antwerpen — Archeologie dd. 25/10/2012 een gunstig advies geformuleerd. Bijgevolg kan er worden geconcludeerd dat ook wat aspecten van archeologie betreft de aanvraag niet storend is.

Bodemreliëf

Het bestaande bodemreliëf wordt niet wezenlijk gewijzigd.

Hinderaspecten

De aanvraag veroorzaakt geen hinder aan gebruikers of bewoners in tegenstelling tot wat bezwaarschriftindieners veronderstellen. Ten gevolge van de aangepaste indeling van het openbaar domein op de Belgiëlei en in grote mate ten gevolge van het verbreden van de middenberm met één meter, worden de momenteel zeer brede voetpaden versmald. Deze versmalling tot een breedte van 2,40 meter of meer is aanvaardbaar. Het ontwerp voorziet in het versmallen van de voetpaden tot een maatvoering die nog steeds aanzienlijk breder is dan wat strikt noodzakelijk is volgens de geldende normering. Het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1997 houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer, legt een aantal normen vast voor de dimensionering van voetpaden: Wegen voor voetgangersverkeer met een breedte kleiner dan 1,50 m mogen slechts aangelegd worden in straten met een rooilijnbreedte kleiner dan 9,00 m. Elke weg voor voetgangersverkeer heeft een geheel obstakelvrije loopweg van minstens 1,00 meter

breed en een vrije hoogte van minstens 2,10 m. De huidige aanvraag voorzien een minimale breedte van het voetpad van 2,40 meter, wat beduidend meer is dan er minimaal dient te worden voorzien (minstens 1,50 meter). Het fietspad wordt uitgevoerd in roodbruine asfalt en het voetpad in grijze betonstraatstenen. Bijgevolg is het onderscheid tussen beide zowel door een verschillende materiaalgebruik als door een verschillend kleurgebruik duidelijk zichtbaar. Voor elke deelnemer aan het verkeer, zowel voor voetganger als voor fietser, is het duidelijk welke strook voor hem is voorbehouden. Voetgangers en fietsers dienen zich, zoals alle andere verkeersdeelnemers, aan de verkeersregels te houden en dienen de discipline te hebben om enkel de strook die voor hen voorbehouden is te gebruiken. Fout gedrag in het verkeer wordt niet opgelost door het heraanleggen van een straat specifiek toegespitst op de probleemveroorzaker. De oplossing bestaat erin dat diegene die fout gedrag in het verkeer vertoont terecht wordt gewezen.

Gezondheid

De aanvraag omvat geen hinderlijke inrichtingen en heeft geen nadelige gevolgen voor de gezondheid van de gebruikers van de omliggende gebouwen.

Gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanvraag heeft geen nadelige effecten op het gebruiksgenot van de omliggende percelen of de veiligheid in het algemeen. De verkeersveiligheid in het algemeen en ook voor de zwakke weggebruiker wordt aanzienlijk verbeterd.

Het noordelijke gedeelte van de Belgiëlei is door het stadsbestuur van Antwerpen geselecteerd als route voor blindengeleiding en het ontwerp is hierop ook afgestemd.

Gelet op een duidelijke afbakening van de verschillende deelzones, gelet een herinrichting die de veiligheid van alle gebruikers beoogt, gelet op een evenwichtige verdeling van de beschikbare ruimte op het openbaar domein over de verschillende gebruikersgroepen en gelet op de kwalitatieve materiaalkeuze en vormgeving, past de aanvraag in de ruimtelijke context en kan deze worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op:

“...

De bewijslast met betrekking tot het belang ligt volledig bij de verzoekende partij; Het is aan de verzoeker om concreet toe te lichten welke hinder of nadelen hij vreest te zullen ondergaan, om zijn uiteenzetting dienaangaande te staven met de nodige stukken;

In gevallen waar de aanvraag betrekking heeft op percelen die niet onmiddellijk grenzen aan het eigendom van verzoeker, impliceert zulks dat minstens een aantal stukken

worden bijgebracht die de Raad toelaten het eigendom van verzoeker te situeren ten aanzien van het bouwperceel;

Zelfs bij aanpalende percelen wordt het belang van de zgn. benadeelde omwonenden niet zomaar aangenomen; Uw Raad heeft er in eerdere rechtspraak reeds op gewezen dat telkens concreet moet aangetoond worden welke nadelen de verzoeker vreest te zullen leiden ingevolge de tenuitvoerlegging van de beslissing (...);

*Het belang wordt m.a.w. niet vermoed, zelfs niet bij aanpalende eigenaars;
(...)*

Te dezen dient vastgesteld dat verzoeker er niet toe komt op een coherente manier uit te leggen wat precies de zogezegde hinder of vermeende nadelen zijn die hij zou kunnen lijden door de heraanleg;

...”

De tussenkomende partij sluit zich aan bij deze exceptie en voegt nog toe:

“ ...

Uit de rechtspraak van uw Raad blijkt hieromtrent dat

- de bewijslast van het belang ligt bij de verzoeker zelf, die dit niet alleen in concreto ten opzichte van zijn persoon moet motiveren, doch die ook de passende stukken hieromtrent moet voorbrengen;*
- het belang niet wordt vermoed (dit moet bij gebreke aan uitleg van de verzoeker ook niet ‘ingevuld’ worden door de Raad of de verwerende partijen)*
- het louter nabuurschap is op zich niet voldoende om een belang op te leveren (er moet nog altijd waarschijnlijk gemaakt worden dat de bestreden beslissing in causaal verband staat met verwachte rechtstreekse of onrechtstreekse hinder)*

De Rechtspraak van de Raad van State voegt hieraan toe dat een belang ook

- een persoonlijk karakter moet hebben (een actio popularis wordt niet toegestaan)*
- een zeker karakter moet hebben (een zuiver eventueel of potentieel belang volstaat niet, de bestreden beslissing moet griefhoudend zijn).*

3.

Indien deze regels worden toegepast op het verzoekschrift van de verzoekende partij, dan kan worden vastgesteld dat deze

- zijn belang nergens in concreto omschrijft.*

Inderdaad : verder dan dat hij “een buurtbewoner” is, komt hij eigenlijk niet...

Waar woont hij precies ? Welk rechtstreeks of onrechtstreeks nadeel vreest hijzelf precies voor zijn specifieke situatie ? Treedt hij op voor zichzelf of vertegenwoordigt hij het belang van de buurt middels een soort actio popularis ?

Dit alles is zéér onduidelijk bij gebrek aan enige verduidelijking;

- ook geen enkel stuk voorbrengt ter ondersteuning van zijn belang.*

4.

Zodoende is het onduidelijk op welke manier de bestreden beslissing precies een nadeel (rechtstreekse of onrechtstreekse hinder) zou opleveren voor de verzoekende partij.

Het kan niet de bedoeling zijn dat uw Raad, de verwerende partij of de tussenkommende partijen dit zelf moeten distilleren of invullen in de plaats van de verzoekende partij...

*Het beroep is niet ontvankelijk.
..."*

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt:

*“ De beroepen bij de Raad kunnen door de volgende belanghebbenden worden ingesteld:
(...)
3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;
(...)”*

Artikel 11, tweede lid, 5° van het procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift een omschrijving moet bevatten van het belang van de verzoeker.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoeker die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een vergunningsbeslissing en deze omschrijft in het verzoekschrift, dient beschouwd te worden als een belanghebbende om een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De aanvraag strekt tot de heraanleg van de Belgiëlei.

Het verzoekschrift bevat geen afzonderlijke titel omtrent hinder en nadelen waarop de verzoekende partij zich beroept om een vordering bij de Raad in te stellen.

Evenmin wordt daaromtrent verduidelijking gegeven onder de “uiteenzetting van de feiten”. Het verzoekschrift bevat vervolgens nog vijf subtitels onder “in rechte”, waaruit weliswaar duidelijk blijkt dat de verzoekende partij het niet eens is met de heraanleg zoals vergund in de bestreden beslissing en waarbij zij het opneemt voor de voetgangers, fietsers, kinderen en buurtbewoners, maar het bevat geen uiteenzetting van persoonlijke hinder of nadelen voor de verzoekende partij. Het is overigens ook onduidelijk waar de woning van de verzoekende partij zich situeert ten aanzien van de voorziene heraanleg.

De conclusie van het voorgaande is dat het verzoekschrift van de verzoekende partij te weinig gegevens bevat om de Raad toe te laten te oordelen over de mogelijke hinder en nadelen voor de verzoekende partij ten gevolge van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het districtsbestuur ANTWERPEN is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de stad ANTWERPEN is ontvankelijk.
3. Het beroep is onontvankelijk.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van elk van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ